



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom: Štúrova 5/5, 813 54 Bratislava - Staré Mesto, zast. JUDr. Marianne Lechman, zamestnanec banky, proti žalovanému: Štefan Bakay, nar. [REDACTED], trvale bytom: [REDACTED], 985 42 Veľké Dravce, štátny občan SR, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom: Kuzmányho 29, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 47 234 466 o zaplatenie 34807,17 Eur s prísl. takto

r o z h o d o l:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému s a p r i z n á v a od žalobcu náhrada trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1.Podanou žalobou doručenou súdu dňa 25.09.2017 sa žalobca domáhal voči žalovaným v rade 1./ a v rade 2./ zaplatenia istiny vo výške 34807,17 Eur, sumu úrokov vyčíslených za obdobie do 19.09.2018 vo výške 4319,46 Eur, sumu úrokov z omeškania za obdobie do 19.09.2018 vo výške 3568,69 Eur, úroky vo výške 5,49 % ročne zo sumy 34807,17 Eur od 20.09.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 3,00 % ročne zo sumy 34 807,17 Eur od 20.09.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanými dňa 24.09.2010 Zmluvu o OTP Americkej

hypotéke, na základe ktorej im poskytol bezúčelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 45000,-Eur, žalovaní sa zaviazali úver splácať splátkami v počte 237, pričom splátky v poradí 1.-236. vo výške 307,67 Eur a vo výške 305,67 Eur pri poslednej splátke v poradí 237. Žalovaní porušili zmluvu o úvere tým, že nesplácali úver v súlade so zmluvou, na základe čoho boli listom zo dňa 15.01.2015 vyzvaní žalobcom na splatenie záväzku vo výške 1245,83 Eur a to najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň boli žalobcom upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občiansky zákonník, že pokiaľ nebude nezaplatená dlžná čiastka uhradená v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný. Vzhľadom k tomu, že k plneniu žalovanými nedošlo žalobca listom zo dňa 01.10.2015 vyhlásil úver za predčasne splatný. Pohľadávka ku dňu 29.09.2015 bola vyčíslená na sumu 39448,36 Eur, ktorá inkorporuje nesplatenú istinu úveru vo výške 38787,04 Eur, sumu 652,09 Eur nezaplatený úrok a sumu 9,23 Eur nezaplatený úrok z omeškania. Ku dňu 19.09.2018 pohľadávka žalobcu bola vyčíslená in summa 42695,32 Eur, inkorporujúc istinu vo výške: 34807,17 Eur, nezaplatený úrok vo výške 4319,46 Eur, nezaplatený úrok z omeškania vo výške 3568,69 Eur.

2.Súd Uznesením č.k. 5Csp/157/2018-40 zo dňa 12.10.2018, právoplatného dňa 14.11.2018 zastavil konanie v súlade s dikciou § 161 ods. 2 CSP voči žalovanému v rade 2./ z dôvodu, že súd mal vykonanou lustráciou prostredníctvom Registra obyvateľov za preukázané, že žalovaný v rade 2./ dňa 22.01.2018 zomrel, hoc est v čase podania žaloby žalovaný v rade 2./ už nemohol byť spôsobilým účastníkom konania. (č.l. 40-41 spisu)

3.Právny zástupca žalovaného v rade 1./ vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalovaný popiera dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, nakoľko v prípade uplatneného nároku ide o nárok premlčaný. Uvedené odôvodňuje tým, že podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, in concreto:

- § 100 ods. 1- Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

- § 101 Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

- § 103 Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z poslednej výzvy pred zosplatením zo dňa 15.01.2015 totiž eklatantne vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 27.09.2014. Žalobca výzvou zo dňa 15.01.2015 upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok splatných 27.09.2014, 27.10.2014, 27.11.2014, 27.12.2014 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaný omeškané splatné splátky neuhradil, žalobca tak pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 27.09.2014 (resp. v súlade s ustanovením § 53 ods. 9) Občianskeho zákonníka by prichádzalo do úvahy aj vyhlásenie predčasnej splatnosti pre nesplnenie splátky splatnej dňa 27.10.2014). S poukazom na ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka premlčacia doba ohľadne celého dlhu tak začala plynúť odo dňa zročnosti prvej neuhradenej splátky, t. j. dňa 27.09.2014 a uplynula dňa 27.09.2017. Nárok žalobcu sa tak premlčal dňa 27.09.2017, pričom žalobca si svoj nárok na súde uplatnil až dňa 25.09.2018. Podľa citovaného ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka platí, že v prípade plnenia dohodnutého v splátkach plyne premlčacia

doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba celého dlhu odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že premlčanie celého dlhu nie je viazané na okamih využitia práva v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo veriteľ využíva. Uvedené závery potvrdzuje i rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, ktoré vo vzťahu k tejto otázke zastávajú jednotný názor aký prezentuje i žalobca, pričom z uvedenej rozhodovacej praxe poukazuje na

– Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 18.01.2018, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 19Co/42/2017, v odôvodnení ktorého sa uvádza: „Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie vzhľadom na predčasné zosplatenie pôžičky. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.“ V zmysle uvedeného a v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka tak premlčacia doba celého dlhu začína plynúť nie od okamihu doručenia výzvy na splatenie dlhu adresovanej dlžníkovi, ale už od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci právo veriteľa žiadať predčasné splatenie založila splátka splatná 27.09.2014, trojročná premlčacia doba celého dlhu uplynula 27.09.2017. Nakoľko však k podaniu žaloby na súde (k uplatneniu práva) došlo až dňa 25.09.2018, je zrejmé, že žalobca si svoj nárok uplatnil po márnom uplynutí premlčacej doby. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktorý si žalobca podanou žalobou tiež uplatnil je potrebné zdôrazniť, že nárok na zaplatenie úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny tak má za následok aj premlčanie nároku na zaplatenie úrokov z omeškania. Zároveň tiež poukážeme na to, že

Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: § 54a Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy,

nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Na základe uvedených skutočností preto žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu, nakoľko k premlčaniu celého nároku žalobcu došlo v zmysle vyššie uvedených skutočností takmer jeden rok pred uplatnením si nároku na súde.

V súvislosti s princípom právnej istoty právny zástupca žalovaného poukázal na to, že jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. V zmysle uvedeného žalovaný poukazuje na aktuálne znenie čl. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého: Čl. 2 ods. 1) Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Čl. 2 ods. 2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V rámci rozhodovania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí vydanom v konaní vedenom pod sp. zn.: 5ECdo/192/2014, v ktorom je uvedené: „K zásadám právneho štátu, ktorými je sudca viazaný, patrí aj princíp právnej istoty. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnakú odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. n. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Podobne EStP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozdielne rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti.“ Tiež aj na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.01.2013, vydané pod sp. zn.: 6MCdo/9/2012, podľa ktorého princíp „neznalosť zákona neospravedľuje“ musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany spotrebiteľa. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza: „...kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedľuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane

spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.“ Na základe uvedených skutočností tak právny zástupca žalovaného navrhol, aby súd svojim rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov v plnom rozsahu.

4.Na pojednávaní konanom dňa 14.10.2019 obaja právni zástupcovia zotrvali na svojich písomných podaniach.

5.Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6.Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

7.Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8.Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9.Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí doby veci rovnakého druhu.

10.Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11.Podľa § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou

o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12.Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13.Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14.Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15.Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16.Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru

naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu

veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19.Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20.Je nesporné, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter - pri jeho vzniku konal žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nevstúpil do právneho vzťahu v kontexte svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka). Rovnako možno konštatovať, že Zmluva zo dňa 27.12.2014 založila medzi sporovými stranami vzťah zo spotrebiteľského úveru v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

21.Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanými dňa 24.09.2010 Zmluvu o OTP Americkej hypotéke, na základe ktorej im poskytol bezúčelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 45000,-Eur, žalovaní sa zaviazali úver splácať 237. splátkami, pričom splátku 1.-236. po 307,67 Eur a pri poslednej splátke v poradí 237 vo výške 305,67 Eur. Žalovaní porušili zmluvu o úvere tým, že nesplácali úver v súlade so zmluvou, preto boli žalovaní listom zo dňa 15.01.2015 vyzvaní na splatenie záväzku vo výške 1245,83 Eur, najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň boli žalobcom upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že pokiaľ nebude nezaplatená dlžná čiastka uhradená v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný. Ku dňu 19.09.2018 pohľadávka žalobcu bola vyčíslená in summa 42695,32 Eur, inkorporujúc istinu vo výške: 34807,17 Eur, nezaplatený úrok vo výške 4319,46 Eur, nezaplatený úrok z omeškania vo výške 3568,69 Eur.

22.Žalobca písomnou výzvou zo dňa 15.01.2015 vyzval žalovaných na splatenie záväzku vo výške 1245,83 Eur, najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň boli žalovaní žalobcom upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že pokiaľ nebude nezaplatená dlžná čiastka uhradená v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný. (č.l. 19 a č.l. 21 spisu)

23.Žalobca listom zo dňa 01.10.2015 vyhlásil úver za predčasne splatný. Pohľadávka ku dňu 29.09.2015 bola vyčíslená na sumu 39448,36 Eur, ktorá inkorporuje nesplatenú istinu úveru vo výške 38787,04 Eur, sumu 652,09 Eur nezaplatený úrok a sumu 9,23 Eur nezaplatený úrok z omeškania, (č.l. 23 spisu)

24.Z doloženého písomného podania označeného ako „Posledná výzva pred zosplatením“, zo dňa 15.01.2015 eklatantne vyplýva, že v tom čase boli už žalovaní v

omeškaní s viac ako troma splátkami, hoc est 9/2014, 10/2014, 11/2014, 12/2014.

25.Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania a mal za to, že námietka premlčania bola vznesená dôvodne. Premlčacia doba je podľa § 101 OZ trojročná, pričom podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom § 103 OZ je zabrániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka a motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky, ak nedôjde k dobrovoľnému plneniu. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ (resp. 53 ods. 9 OZ) veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú sa toto právo využíva. Ak je umožnené veriteľovi kedykoľvek zosplatiť celý úver, potom sa musia aplikovať ustanovenia chrániace dlžníka pred možnou snahou veriteľa „predlžovať“ premlčaciu dobu tým, že bude výkon tohto práva realizovať čo najneskôr. Na základe toho súd dospel k záveru, že ustanovenie § 103 OZ treba aplikovať aj na premlčanie dlhu zosplateného na základe oprávnenia daného veriteľovi v zmluve. Splátky boli splatné vždy k 27. dňu v mesiaci. Podľa predloženej listiny „Posledná výzva pred zosplatením“, zo dňa 15.01.2015 eklatantne vyplýva, že v tom čase boli už žalovaní v omeškaní s viac ako troma splátkami, hoc est 27.9.2014, 27.10.2014, 27.11.2014, 27.12.2014. Splátka splatná dňa 27.09.2014, nebola žalovanými riadne zaplatená, preto pri tejto splátke mohlo dôjsť k zosplateniu úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatným až dňa 15.10.2015, (pričom prvá výzva pred zosplatením bola dňa 15.01.2015), hoc est 9 mesiacov od prvej výzvy. Premlčacia doba však nezačala plynúť od tohto zosplatenia, ale už od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo žalobcu žiadať predčasné splatenie. V tomto prípade nebola zaplatená riadne a včas v plnej výške splátka splatná dňa 27.09.2014 a odvtedy začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaných, ktorá uplynula najneskôr dňa 27.09.2017. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca žalobcu nevedel presne uviesť, či došlo k prvej omeškanej splátke dňa 27.09.2014 alebo dňa 27.10.2014 v prípade ktorej by došlo k premlčaniu dňom 27.10.2017, v oboch prípadoch dochádza jednoznačne k premlčaniu pohľadávky. Súd vychádzal z formulácie poslednej výzvy žalobcu zo dňa 15.01.2015, z ktorej eklatantne vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní s viac ako tromi splátkami. Žaloba bola na súd podaná dňa 25.09.2018. Na tento záver nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní. Predovšetkým, v tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri sume splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 OZ. To je však v rozpore s § 565 OZ, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za v ňom inkorporovaných podmienok). V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky, ale to nemá vplyv na plynutie premlčania. Preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, pre ktorej nezaplatenie sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Vzhľadom na to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 OZ.

Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov resp. zosplatnením alebo uplynutím lehoty na zaplatenie uvedenej vo výzve na úhradu dlžnej sumy, ktorou bola vyhlásená predčasná splatnosť) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Súd preto žalobcom uplatnený nárok a nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, z vyššie uvedeného dôvodu pre premlčanie zamietol. Súd pritom bližšie neskúmal, či boli splnené všetky podmienky § 53 ods. 9 OZ, pretože účelom tohto ustanovenia je ochrana spotrebiteľa a nie veriteľa a aj prípadné následky porušenia tohto ustanovenia je potrebné posudzovať v prospech spotrebiteľa, ktorého má chrániť a nie veriteľa, ktorého chrániť nemá.

26. Na základe vyššie uvedeného in hoc casu súd konštatuje, že premlčacia doba na splatenie zvyšku dlhu žalobcu zo zmluvy uplynula najneskôr dňa 27.09.2017. Premlčanie istiny k 27.09.2017 malo za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba bola podaná na súd až 25.09.2018 a je tak podaná po uplynutí premlčacej doby, ako aj tomu zodpovedajúcich úrokov z omeškania. Keďže žalovaný sa premlčania dovolal, súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení s poukazom na to, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

33. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,

g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

V Lučenci dňa 14. októbra 2019

JUDr. Lucia Šupenová
sudca